

6 Δεκεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΑΚΗΣ ΠΑΡΗ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 794/88)

-
- 5 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Ακαδημαϊκά προσόντα, που δεν είναι πλεονέκτημα βάσει του σχεδίου υπηρεσίας — Βαρύτητα — Δεν είναι μεγάλη — **HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041** στη σελ. 1046 εφαρμόστηκε — Δεν απαιτείται ειδική αιτιολογία γιατί δεν προάχθηκε ο κάτοχος τέτοιου προσόντος.
- 10 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος 1967, όπως τροποποιήθηκε μέχρι και το 1987, Άρθρο 46 — Η υπηρεσία υπό ιδιότητα εκτάκτου, ημερομίσθιου, ωρομίσθιου κλπ. δε λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς καθορισμού της αρχαιότητας των υπαλλήλων.
- 15 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Εγκύκλιος 614 Υπουργείου Οικονομικών της 8ης Μαρτίου 1982 — Δε ρυθμίζει θέματα αρχαιότητας, αλλά θέματα "υπηρεσίας" ή πείρας για τους σκοπούς των σχεδίων υπηρεσίας θέσεων για τις οποίες απαιτείται ορισμένη υπηρεσία ή πείρα" — Παράγραφος (γ) της εγκυκλίου.
- 20 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Αυτόβουλες διορθώσεις από τον ίδιο τον αξιολογούντα λειτουργό — Νόμιμες.

Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως προσβάλλει προαγωγή ενδιαφερομένων προσώπων αντί του αιτούντος στη θέση Ανώτερου Δασικού Λειτουργού.

Οι λόγοι ακυρώσεως που πρόβαλε ο αιτών, μπορούν να συνοψιστούν στα εξής: 5

(α) Παραγνωρίστηκε η μεταπαιδείωση του αιτούντος στο εξωτερικό για ένα πλήρες έτος κατά παράβαση της προαναφερθείσας εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών σύμφωνα με την οποία πρέπει αν λογίζεται ως πείρα ή υπηρεσία μέχρι ενός έτους. 10

(β) Παραγνωρίστηκε η αρχαιότητα του αιτούντος και τούτο διότι ο αιτών, με βάση την ίδια εκείνη εγκύκλιο, έπρεπε αν θεωρηθεί αρχαιότερος του ενδιαφερομένου προσώπου. 15

(γ) Παράνομες τροποποιήσεις στη βαθμολογία των εμπιστευτικών εκθέσεων.

Η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου σχετικά με τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως προκύπτει σαφώς από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. 20

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα. 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Hadjiloannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041, 30

Papadopoulos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 405.

Chrysochos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 78.

Προσφυγή. 35

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν στη θέση Ανώτερου Δασικού Λειτουργού στο Τμήμα Δασών αντί του αιτητή. 40

A. Παναγιώτου, για τον Αιτητή.

Μ. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β΄, για τους Καθ' ων η αίτηση.

5 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο δήλωση ότι “η πράξη ή/και απόφαση των καθ' ων η αίτηση, που δημοσιεύθηκε στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 26.8.1988, με την οποία προήγαγαν τους Μιχαήλ Κουπάρη, Χριστόδουλο Στυλιανίδη και Ανδρέα Χρυσάνθου στην θέση 10 Ανώτερου Δασικού Λειτουργού αντί του αιτητή, είναι άκυρη και στερημένη νομικού αποτελέσματος.”

15 Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας η θέση Ανώτερου Δασικού Λειτουργού είναι θέση Προαγωγής, γι' αυτό με βάση τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το άρθρο 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 ορίστηκε Τμηματική Επιτροπή ο Πρόεδρος της οποίας με επιστολή του ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου 1987 20 διαβίβασε την Έκθεσή της με την οποία συστήνονταν κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ από τους σαράντα-δύο υποψήφιους, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη. (Παράρτημα 4).

25 Στη συνεδρίασή της στις 9 Μαΐου 1988 η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της και με βάση τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, αποφάσισε να εξετάσει το θέμα των προαγωγών 30 στις πιο πάνω θέσεις σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα, στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Δασών.

35 Όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό της Επιτροπής στη συνεδρία της της 20ης Μαΐου 1988, κατατέθηκαν δύο αναθεωρημένοι κατάλογοι των υποψηφίων. Στον πρώτο κατάλογο περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη Στυλιανίδης και Κουπάρης, οι οποίοι υπηρετούσαν ως υπεράριθμοι με απόσπαση στην υπό πλήρωση θέση και οι οποίοι σε σειρά αρχαιότητας τοποθετούνταν πρώτος και δεύτερος, αντίστοιχα, και 40 στο δεύτερο κατάλογο οι υπόλοιποι υποψήφιοι, οι οποίοι υπηρετούσαν στην αμέσως κατώτερη θέση του Δασικού Λειτουργού και οι οποίοι από πλευράς αρχαιότητας κατατάσσονταν αμέ-

σως μετά τους δύο πρώτους με τη σειρά που αναφέρονταν τα ονόματά τους. Και το πρακτικό συνεχίζει:-

“Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και αποφάσισε όπως στις περιπτώσεις των Εκθέσεων του Μιχαήλ Μιχαηλίδη και Ανδρέα Χριστοφή για τα έτη 1983 και 1985, αντίστοιχα, στις οποίες έγιναν τροποποιήσεις χωρίς να ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται στην Κανονιστική Διάταξη 9, ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο. Εξάλλου, σ’ ότι αφορά την Έκθεση του Χριστόδουλου Στυλιανίδη για το έτος 1980, η Επιτροπή αγνόησε τις τροποποιήσεις που έκαμε σ’ αυτήν ο οικείος Προϊστάμενος, δεδομένου ότι αυτός δεν ενέργησε ούτε ως Προσυπογράφων ούτε ως Αξιολογών Λειτουργός.

Ακολούθως προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής του Τμήματος Δασών κ. Λεόντιος Λεοντιάδης, ο οποίος, αφού ενημερώθηκε όσον αφορά τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής, ανέφερε τα εξής:

Με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, συστήνονται για προαγωγή οι Χριστόδουλος Στυλιανίδης, Μιχαήλ Κουμπάρης και Ανδρέας Χρυσάνθου.

Ο Χριστόδουλος Στυλιανίδης είναι τοποθετημένος στα Πλατάνια και υπηρετεί στο δάσος Αδελφοί.

Ο Μιχαήλ Κουμπάρης είναι τοποθετημένος στη Δρούσια, στο δάσος Ακάμας.

Ο Ανδρέας Χρυσάνθου είναι τοποθετημένος στις Πλάτρες.

Οι υπόλοιποι υποψήφιοι υπηρετούν ως εξής:

Ο Ανδρέας Μιχαηλίδης είναι τοποθετημένος στον Άγιο Θεόδωρο της Σολιάς.

Ο Τάκης Πάρης είναι στη Λευκωσία, στο δάσος Αθαλάσσας.

Ο Ζαχαρίας Ιωάννου είναι τοποθετημένος στο δάσος της Παναγιάς.

5

Ο Μιχαήλ Μιχαηλίδης υπηρετεί στα Πλατάνια.

Ο Ανδρέας Χριστοφή υπηρετεί στη Λευκωσία, στον Κλάδο Δασικού Μηχανικού.

10

Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής του Τμήματος Δασών αποχώρησε απο τη συνεδρίαση.

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

15

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή.

20

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, όπως έχουν ύστερα από τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής.”

25

Στη συνέχεια αναφέρονται ένδεικτικά οι βαθμολογίες των υποψηφίων κατά τα τελευταία πέντε έτη που για χάρη συντόμευσης της απόφασης αυτής δεν κρίνω σκόπιμο να παραθέσω εδώ.

30

Η Επιτροπή αφού έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα καθώς και την αρχαιότητα των υποψηφίων κατέληξε στην πιο κάτω απόφαση.

35

“Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιαώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους, (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι πάρακάτω υπερέχουν των υπόλοιπων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Δασικού Λειτουργού, Τμήμα Δασών από 1.6.88:

40

1. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Χριστόδουλος

2. ΚΟΥΠΠΑΡΗΣ Μιχαήλ.
3. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ Ανδρέας”

Ο πρώτος νομικός ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η Επιτροπή δεν αξιολόγησε ορθά ή/και παραγνώρισε τα προσόντα του σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το λόγο αυτό τον στηρίζει στο γεγονός ότι κατόπιν επιλογής και με υποτροφία μετεκπαιδεύτηκε στο εξωτερικό για ένα πλήρες έτος (από 4 Οκτωβρίου 1977 μέχρι 3 Οκτωβρίου 1978) στην Τεχνική Φυτειών Αναδασώσεως σε Ξηρικές και μη Ξηρικές ζώνες και Τεχνικές στο Τομέα των Δασικών Φυτειών, ενώ κανένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν είχαν τέτοια μετεκπαίδευση. Σχετικά με τη σημασία τέτοιων προσόντων ο ευπαιδευτος δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι βάσει των Εγκυκλίων του Υπουργικού Συμβουλίου που ισχύουν για όλα τα Σχέδια Υπηρεσίας τούτο θα πρέπει να λογίζεται ως πείρα ή υπηρεσία μέχρι ενός έτους και επομένως ο αιτητής υπερέχει των προαχθέντων σχετικά με τα προσόντα. Δεδομένου δε ότι αυτός δεν υστερούσε και σε αξία θα έπρεπε, κατά την εισήγησή του, να προτιμηθεί ως ο καταλληλότερος για προαγωγή, πράγμα που δεν έγινε. Στο σφάλμα αυτό της παραγνώρισης υπέπεσαν και η Τμηματική Επιτροπή και ο Διευθυντής στις συστάσεις των όπως και η ίδια η Επιτροπή στην απόφασή της.

Είναι παραδεκτό ότι ο αιτητής έχει μετεκπαιδευτεί στο εξωτερικό για ένα χρόνο και ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν έτυχαν της ίδιας μετεκπαίδευσης. Η μετεκπαίδευση όμως αυτή δεν θεωρείται από τα Σχέδια Υπηρεσίας είτε ως απαραίτητο είτε ως επιπρόσθετο προσόν. Η εκτίμηση επομένως του προσόντος αυτού είναι θέμα της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής. Φαίνεται δε ότι λήφθηκε υπόψη αλλά προτιμήθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη έναντι του αιτητή εκτιμώντας τη γενικότερη εικόνα των υποψηφίων. Αναφορικά με τα προσόντα τα οποία δεν αποτελούν πλεονέκτημα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *HadjiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041, σελ 1046 και 1047 στην οποία λέχθηκε ότι οι κάτοικοι ακαδημαϊκών προσόντων επιπρόσθετα προς αυτά που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας και τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από αυτό σαν πλεονέκτημα δεν πρέπει να βαρύνουν πολύ στη σκέψη της Επιτροπής η οποία οφείλει να αποφασίσει για την επιλογή του καλύτερου υποψη-

φίου πάνω στην ολότητα των περιστάσεων ενώπιόν της και ότι “Επιπρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα προς αυτά που προνοούνται από το σχέδιο υπηρεσίας δεν αποτελούν αφ’ εαυτών έκδηλη υπεροχή”.

5

Η αρχή αυτή υιοθετήθηκε και στην υπόθεση *Papadopoulos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 405, στη σελίδα 414 και 415.

10

Δεν τίθεται επομένως θέμα ειδικής αιτιολογίας όταν υπάρχει τέτοιο προσόν γιατί τέτοια χρειάζονται μόνο στις περιπτώσεις όπου το επιπρόσθετο θεωρείται ως πλεονέκτημα με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας της θέσης.

15

Ο δεύτερος νομικός λόγος που ηγήθηκε από μέρους του αιτητή ήταν το θέμα της αρχαιότητας. Αυτό στηρίζεται και πάλιν στο γεγονός ότι ο αιτητής είχε μετεκπαιδευτεί στο εξωτερικό όπως είδαμε πιο πάνω για ένα πλήρες έτος και σύμφωνα με τη σχετική Εγκύκλιο του Υπουργικού Συμβουλίου τούτο θα έπρεπε να λογίζεται ως υπηρεσία ή πείρα μέχρι ενός έτους, ενώ η Επιτροπή δεν αξιολόγησε το προσόν αυτό και δεν τον επισίτωσαν με τη σχετική υπηρεσία ή πείρα, γεγονός που θα είχε σημασία για το θέμα της αρχαιότητας των υποψηφίων.

20

Ειδική αναφορά έγινε στην περίπτωση του ενδιαφερόμενου μέρους Ανδρέα Χρυσάνθου. Κατά τον αιτητή ο ίδιος προσλήφθηκε στην υπηρεσία στις 19 Φεβρουαρίου 1953 και διορίστηκε από την 1 Ιανουαρίου 1954, ενώ το ενδιαφερόμενο αυτό μέρος την 1 Ιανουαρίου 1957, και η Επιτροπή θεώρησε το ενδιαφερόμενο αυτό μέρος ότι έχει αρχαιότητα επειδή προήχθη στην θέση του Δασοκόμου από την 1η Ιανουαρίου 1961 ενώ ο αιτητής από την 1η Αυγούστου 1961. Πάντοτε κατά τον αιτητή το συμπέρασμα αυτό είναι εσφαλμένο για τους ακόλουθους λόγους:

25

30

35

“(1) Δυστυχώς οι καθ’ ων η αίτηση, όπως αναφέραμε και ανωτέρω, δεν αξιολόγησαν το προσόν της μετεκπαίδευσης του αιτητή και δεν τον επισίτωσαν με την ανάλογη υπηρεσία ή πείρα ως προβλέπεται στην σχετική εγκύκλιο του Υπουργικού Συμβουλίου, ως άφειλαν να πράξουν.

40

Εάν ασφαλώς το έπρατταν είναι σαφές ότι ο αιτητής έχει και αρχαιότητα πέραν των πασιφανώς υπέρτερων προσό-

ντων της μετεκπαίδευσης και ως εκ τούτου θα έπρεπε να προτιμηθεί.

(II) Η εισαγωγή στο Δασικό Κολλέγιο σύμφωνα με τις τότε περιστάσεις (προ της ανεξαρτησίας) εγένετο βάσει ηλικίας και όχι βάσει επιλογής ή αρχαιότητας υπηρεσίας με την απόφαση και γραπτή διαβεβαίωση των αρμοδίων ότι τούτο δεν θα επηρεάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο την ανέλιξη της καριέρας των υπαλλήλων από πλευράς προαγωγής εν σχέσει με κριτήρια αρχαιότητας, γεγονός που γνωρίζουν οι πάντες. Και ο Ανδρέας Χρυσάνθου εισήχθη στο κολλέγιο κάποιους μήνες νωρίτερα του αιτητή λόγω ηλικίας και όχι άλλων κριτηρίων." 5 10

Το θέμα της αρχαιότητας του αιτητή αποτέλεσε αντικείμενο ιδιαίτερης εξέτασης από την Επιτροπή προτού αρχίσει η διαδικασία πλήρωσης των θέσεων Ανώτατου Δασικού Λειτουργού. Ο αιτητής με επιστολή του ημερομηνίας 15 Μαΐου 1987 (Παράρτημα 7) ζήτησε από την Επιτροπή όπως σε περίπτωση προαγωγής αναγνωρίσει σε αυτόν αρχαιότητα έναντι του ενδιαφερομένου μέλους Χρυσάνθου επειδή, όπως ισχυρίζεται, προσελήφθη στο Τμήμα Δασών τρία χρόνια πριν από αυτό και επιπλέον είχε μετεκπαίδευση στο εξωτερικό στο τομέα των Δασικών Φυτειών και Αναδασώσεων. Στην επιστολή του αυτή η Επιτροπή απάντησε με δυο επιστολές ημερομηνιών 3 Ιουλίου 1987 και 14 Νοεμβρίου 1987, (Παραρτήματα 8 και 9 αντίστοιχα). Στην επιστολή της 14 Νοεμβρίου αναφέρεται ότι η αρχαιότητα των δημοσίων υπαλλήλων διέπεται από το άρθρο 46 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1987 και η υπηρεσία ως έκτακτος, ημερομίσθιος, ωρομίσθιος κλπ δεν λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς καθορισμού της αρχαιότητας των υπαλλήλων. 15 20 25 30

Όσον αφορά το θέμα των προσόντων του αιτητή η Επιτροπή τον πληροφόρησε ότι "το Αρχείο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας είναι πλήρως ενημερωμένο και ότι οι σχετικοί φάκελοι τίθενται ενώπιον της Επιτροπής κατά την εξέταση του θέματος πλήρωσης οποιασδήποτε θέσης για την οποία ο υπάλληλος είναι υποψήφιος.". Θα μπορούσε να λεχθεί εδώ ότι δεν υπάρχει τίποτε που να δείχνει ότι η μετεκπαίδευση αυτή δε λήφθηκε υπόψη κατά την εξέταση της υπόθεσης από την Επιτροπή. 35 40

Ορθά λοιπόν η Επιτροπή αποφάσισε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος προηγείτο σε αρχαιότητα από τον αιτητή και ορθά δε λήφθηκε υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 46 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, για σκοπούς αρχαιότητας η προηγούμενη
5 υπηρεσία συμπεριλαμβανομένης και της εκπαίδευσης στο Δασικό Κολλέγιο.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του αιτητή, ότι η υπηρεσία ή πείρα ενός έτους που υπολογίζεται για σκοπούς προαγωγής
10 σύμφωνα με την Εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών Αρ. 614 της 8ης Μαρτίου 1982 έπρεπε να ληφθεί υπόψη για σκοπούς αρχαιότητας του αιτητή, αυτός είναι αβάσιμος, γιατί η Εγκύκλιος δε ρυθμίζει θέματα αρχαιότητας, αλλά θέματα
15 “υπηρεσίας ή πείρας για τους σκοπούς των σχεδίων υπηρεσίας θέσεων για τις οποίες απαιτείται ορισμένη υπηρεσία ή πείρα”. Η παράγραφος (γ) της Εγκυκλίου καλύπτει το μειονέκτημα της απώλειας χρόνου υπηρεσίας η οποία διακόπτεται ένεκα της απουσίας του υπαλλήλου για τους σκοπούς της μετεκπαίδευσης. Επομένως η Εγκύκλιος αυτή δε βοηθά τον αιτητή στο θέμα
20 της αρχαιότητας. Βλέπε *Chrysochos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 78, στη σελ. 85.

Δεν κρίνω σκόπιμο να παραθέσω ολόκληρη την Εγκύκλιο αυτή που έχει παρουσιαστεί σαν Παράρτημα 10. Αξίζει όμως
25 να αναφερθώ στην παράγραφο (γ) που προβλέπει:

“(γ) Εκπαίδευσις ή μετεκπαίδευσις υπαλλήλου εις το εξωτερικόν σχετιζομένη προς τα καθήκοντα της θέσεως αυτού και μη οδηγούσα εις την απόκτησιν -
30

(ι) Πανεπιστημιακού διπλώματος ή τίτλου, ή άλλου ισότιμου προσόντος, ή

(ιι) μεταπτυχιακού διπλώματος ή τίτλου.
35

δέον όπως λογίζεται ως υπηρεσία ή πείρα μέχρις ενός έτους κατ’ ανώτατον όριον, νοουμένου ότι η τοιαύτη εκπαίδευσις ή μετεκπαίδευσις δεν θεωρείται ως πλεονέκτημα βάσει του σχετικού σχεδίου υπηρεσίας”.
40

Αναφορά μπορεί να γίνει επίσης και στη συνοδευτική επιστολή του Παραρτήματος 10.

“Αναγνώριση μεταπτυχιακού διπλώματος ή τίτλου και εκπαιδύσεως ή μετεκπαιδύσεως δημοσίου υπαλλήλου ως υπηρεσίας ή πείρας.

Έχω οδηγιές ν' αναφερθώ στην εγκύκλιό μας με αρ. 300 (Φακ. 6026/62) και ημερ. 18.9.1973, και γνωστοποιήσω ότι το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τις συνεδρίες του ημερ. 10, 11 και 12.2.1982 αποφάσισε όπως η απόφασή του με αρ. 12655, που επισυνάφθηκε στην πιο πάνω εγκύκλιο, τροποποιηθεί, ώστε να αναγνωρίζεται ένα έτος σπουδών για τον τίτλο Διδάκτορος (Ph.D.) ως υπηρεσίας ή πείρας και στην περίπτωση που το μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος θεωρείται απαραίτητο προσόν για μια θέση. Οι νέες διατάξεις που θα ισχύουν στο μέλλον για το πιο πάνω θέμα, μετά από την τροποποίηση που ενέκρινε το Υπουργικό Συμβούλιο, θα είναι ως το συνημμένο κείμενο.”

Ο τρίτος νομικός λόγος που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι υπάρχουν παράνομες επεμβάσεις και διορθώσεις στις αξιολογήσεις των εμπιστευτικών εκθέσεων των προαχθέντων και συγκεκριμένα ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή αναφέρει τα πιο κάτω:

“(I) Χριστόδουλος Στυλιανίδης: Υπάρχει σωρεία επεμβάσεων και διορθώσεων σε όλες σχεδόν τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις από το 1980 και μετέπειτα, όπως θα διαπιστώσει το Δικαστήριο, η δε εικόνα που παρουσιάζουν δεν είναι καθόλου κολακευτική για τους ιθύνοντες.

Όπως αναφέρεται στο πρακτικό της επίδικης απόφασης, Παράρτημα 6 της ένστασης σελίς 2, πρώτη παράγραφος, η Επιτροπή αγνόησε τις τροποποιήσεις της Εμπιστευτικής Έκθεσης για το έτος 1980. Όμως τέτοιες τροποποιήσεις έχουν όλες σχεδόν οι εκθέσεις μετά το 1980. Ως εκ τούτου, πέραν του γεγονότος ότι τέτοιες επεμβάσεις συνιστούν από μόνες τους ακυρότητα της επίδικης απόφασης ή και πράξεις, εάν τούτο ελαμβάνετο υπ' όψιν και για τις υπόλοιπες εκθέσεις, τότε ασφαλώς η όλη εικόνα της αξιολόγησής του θα ήτο πολύ διαφορετική έναντι του αιτητή.

Περαιτέρω, όπως προκύπτει από την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, Παράρτημα 4 της ένστασης, το

γεγονός αυτό δεν ελήφθη καθόλου υπ' όψιν. Εάν ασφαλώς θα ελαμβάνετο υπ' όψιν, τότε και οι εισηγήσεις και συστάσεις της πιθανώς να ήταν διαφορετικές, όπως επίσης και οι συστάσεις του ίδιου του Διευθυντή.

5

Τέλος η όλη εικόνα που παρουσιάζεται με τις τόσες πολλές διορθώσεις και τροποποιήσεις στις εκθέσεις, οδηγούν στο συμπέρασμα ή τουλάχιστο δημιουργούν την σοβαρότατη αμφιβολία ότι εγίνοντο κατ' εντολή και υπόδειξη ή/και για σκοπούς εύνοιας προς τον ενδιαφερόμενο.

10

(II) Ανδρέας Χρυσάνθου: Υπάρχουν σοβαρές τροποποιήσεις στην έκθεση του 1981.

15

(III) Μιχαήλ Κουμπάρης: Υπάρχουν διορθώσεις στην έκθεση του 1984."

Η απάντηση στον πιο πάνω ισχυρισμό είναι η ακόλουθη:

20

Εις ότι αφορά τον Χριστόδουλο Στυλιανίδη, τροποποιήσεις έγιναν μόνο στην Εμπιστευτική Έκθεση του 1980 αλλά αυτές δεν έχουν ληφθεί υπόψη σύμφωνα με τα πρακτικά της 20 Μαΐου 1988. Οι διορθώσεις που φαίνονται στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις του 1981, 1982 και 1984 έγιναν ελεύθερα από τον ίδιο τον αξιολογούντα λειτουργό χωρίς τούτο να του υποδειχθεί και σαν τέτοιες είναι νόμιμες και έγκυρες από κάθε άποψη διότι φέρουν τα αρχικά του.

25

Στην δε περίπτωση των Αντρέα Χρυσάνθου και Μιχαήλ Κουμπάρη οι τροποποιήσεις που έγιναν στις εκθέσεις του 1981 και 1984 αντίστοιχα είναι απλές διορθώσεις του ίδιου του αξιολογούντα λειτουργού που φέρουν και τα αρχικά του. Επομένως αποτυγχάνει και ο ισχυρισμός ότι η Τμηματική Επιτροπή και ο Διευθυντής θα έπρεπε να τις λάβουν υπόψη ως παράνομες επεμβάσεις και κατά συνέπεια να διαφοροποιήσουν τις συστάσεις τους. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να δείχνει ότι όλες αυτές οι τροποποιήσεις δεν έγιναν από τον ίδιο τον αξιολογούντα λειτουργό. Με όλα τα πιο πάνω έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η απόφαση της Επιτροπής ήταν λογικά εφικτή και δεν υπάρχει θέμα είτε εσφαλμένης άσκησης της διακριτικής της ευχέρειας είτε πλάνης περί τα πράγματα ή παράβασης ή πλάνης περί το Νόμο και εν

30

35

40

πάση περιπτώσει ο αιτητής δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή αυτού έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της σύμφωνα με το άρθρο 146.4(α) του Συντάγματος. Ως αποτέλεσμα η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

5

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*

10